

ישיבת ועדה הכנסת - ישיבת י"ב

תל-אביב, 22.5.1949 כ"א אלול

נוכחים:

- היו"ר ד.צ. פנקס.
- שר האוצר א. קפלן.
- ד"ר י. בדר.
- א. בן-אליעזר.
- ס. נחלי.
- י. רוקח.
- א. ס. גני-חובסקי.
- ב. לפסוד.
- ש. דיין.
- ס. סנה.
- א. אלישר.
- א. חצמלד.
- ממס האוצר ונכחו: חמ' זגני ורוגן.

הגרי הודעה:

היו"ר ד.צ. פנקס
אני סווח את הישיבה. לפני סוד היום
חרום בהזמנות, יש לשר האוצר חודעה.

שר האוצר א. קפלן
דבר ראשון, הכנסת הטילה עלינו לדון
בעניני הקציב הבריאות. היתה

ישיבה של ועדה המסנה של ועדה הבריאות עם שר הבריאות ועם אנשי האוצר.
החליטו לעשות שורה של פעולות לפני שנגיע לסיכום. אנשי מחלקת
הבריאות ואנשי משרד האוצר יבדקו את התצעות. אחר-כך נברר עם הצבא
באיה מידהנוכל להיעזר בהם. יש לברר עם "הדסה" ועם הסוכנות היהודית
במה הם יכולים להשתתף. היום אחוי האחרים מהקיים פגישה עם הנחלה
הסוכנות ועם "הדסה"; לכן בקשתי בוועדה הבריאות שהחודעה בכנסת לא
תבוא היום כי-אם מחר. אם כי שר הבריאות אינו שבע רצון מזה. משה
החודעה יכולה לבוא אפילו הלילה, כי אין טעם לחודיע בכנסת ולדבר
עם הסוכנות היהודית אחר כך.

הצעות ועדה המסנה הירז א) שנגיים
באופן דחוף מ-500 עד 600 מפות. ב) שיעשו סידורים במחנות לתחבת
חשירות הרפואי, וביחוד לאפשר במחנות מרנספוזיה מיידית לילדים.
במקף זה של המחנות לא באו כל הצעות ארגוני-הכנסיות. הועתה
חושבת שאפשר לגיים בשורה של בתי חולים מ-500 עד 600 מטה. בחיפה,
טבריה, תל-לימוינסקי וצריפין אפשר לעשות זאת. הם צריכים לדבר
עם הקידיה ועם קופת חולים על דבר חוסמת ממות בשדונה, כפר-צבא,

החוקים ועוליהם.

כל סמך עולה בערך 210 לירות. הם

דורשים סכומים יותר גדולים. הם דורשים סכום קרוב ל-200,000 לירות
לקמה חבנין 180 אלף, מחוץ לחחוקה שצריכה לעלות 80 (חשעים) לירה לחודש
סמך. אני סנהל סו"מ עם הצבא, ואני מקווה שאורייד באופן ניכר את הוצאות
הציוד. בשביל ציוד לגדולים הם אינם מבקשים כספיים; הם דורשים להשתמש
בציוד הקיים. אולם הם דורשים הקצבה עבור ציוד לילדיש. אינני יכול לומר
מספרים מדוייקים. בתל-ליטויןסקי מוכנים לקבל עד 500 איש, 120 ילדים
וי-180 גדולים. בתן-חבל העלינה 300 הסטות ב-24 אלף לירה.

הם הגישו לי תקציב המהקרוב ל-600

אלף ל"י לחשקה הדשים. לפי החישוב זה מקביל לבערך 1800 לירה סמך.
וקוסדה השאלה: היכן לביים את הסכום הזה.

ישנה הצעה ש נפעה ל"הדסה" ולמוכנות

היהודים ונדרוש מהם סכום של כ-400,000 לירה, מהמוכנות 300,000 ומ"חדסה"
100,000 ל"י. היום אחרי הצערים נרע אם מהיה חשכמה מצדם למכומים אלה.

בתקציב הרגיל החלטנו להגדיל את החחוקה

הסמך מ-200 לירה ל-300 ל"י. השאלה היא אם אעירידה יכולות להשתתף בזה.
הייחסי רוצה שמחוך כספי הקליטה

בתקציב הבא פקח את הסכום הדרוש. אם לא נקבל אף סכום מאז מ"חדסה"
ומהסכנות נצטרך להקטין את מספר הסטות.

בתל-ליטויןסקי אומרים שהם מוכנים

לפתוח את בית החולים בעוד שבועיים. יש קושי רב בהשגת הפרסונל. בצבא
זה לא קשה, כי הם מקבירים את האנשים. הדבר רציני כל כך עד כי חברה
הועדה למדן הציעה שנוציא צו-גיוס, אולם אני חושב שבדאי לנסות קודם
בלי זה.

ג. רומניה

קנין הגריאות אינו מוצא הר

מספיק חזק. המצב כל כך קצום.

ואין צורך להרבות במלים. האובסוסיה המקומית מובלת סבל איום מחורר

מטות כבר שנים, אולם לא באותה הצורה כמר בזמן האחרון. 500 או 600

מטות נוספות לא חשקנה לכפות את האישימו לעולים החדשים. אני מסכים

לדחות את התודעה למחר.

אני רוצה להעיד בקשר לאחדטה.

ז. אמורה:

מדובר על 800 מטות ועוד כ"190 בערך. האם זאת
אומרת שבמשך השנה לא הוטפנה עוד מטות

ח. המורה:

איננו יושבים כועדה לשירותים, ולא כועדה המנהלת
את עניני הבריאות. אנו יושבים כועדה תקציב.
אני מסאיר לשר האוצר להילחם עם "הדסה" בקשר עם התקציב יחד גדול. אנו
צריכים לתחשוב לשאלה לכמה חדשים מסווג הדבר. שר האוצר אמר שאפשר יהיה
לתקיים את המטות הרוך שנים שלשה חדשים. אם כך, מה התחייבות שפקולה עליה
ועדה הכספית, ומה היא אומרת לשר האוצר לגבי התקציב בשנה זאת, או התקציב
המתחיל ביוני, בשים לב למצב הכספי. מה התצעה המעשית ששר האוצר מציע.

ט. המורה א. מילן:

בקשה ועדה השירותים היא שמתוך למטות שאנחנו
בין כך פוחתים, נבטיח מיד, בקשר עם התקציב
הרגיל כ"600 ממה. זה דורש כספים. רציתי לחפש שוחחים להשלום הכספים.
אם נצטרך לתח הכל, נחכה למסדע את התקציב הקליטה. ~~אני מציע ששר האוצר~~
~~יפנה לפנות את הכספים עם ה"הדסה" ויחזיקם.~~
הייתי מציע ששר האוצר ינסה לסכם את המו"מ

י. המורה:

עם "הדסה" והמוכנות ולמני מתחת הדיון בכנסת
חובא הצעה מסוימת על ידו. על יסוד מה אנו מחייבים במסגרת של התקציב
הבא.

יא. דנין:

בבחי החולים ש לנו, אפילו בקופת-חולים, יש
עודף של קישוטים ומוחרות בנינים או בדברים
אחרים. יש לנהוג צנע. יש לחבוש עד כמה שאפשר יחד מטות.

יב. מרומנין:

קודם כל יש לעשות הכל כדי לקבל את הכסף.
אחר כך אני מציע לקש סתכנסת/לועדה לחליט
על הסכום שנדרוש לתקציב, ואי נדון ונחליט.

יג. מרומנין:

אני מציע שנעמוד על כבוד הכנסת ונביא היזם
את ההודעה שהבטחנו לחביא. אני מציע שההודעה
של שר הבריאות התיי שועדה הכספית החליטה לאפשר בשבועות הקרובים הוספת
של כ"1000 מטות. זהו מספר שאנו צריכים להתחייב עליו ושמצטרף כולקסן
60 מטות של דג'אני.

186 מטות שקופת חולים ותקדיה יכולות לתקיים

600 מטוח שמסוד הבריאות דרש מסר האוצר.

אשר למצוקת עוד כמה עשרות, וזה מצטרף ל-1000.

אם אין לנו אפשרות לחלטים היום באופן סופי.

נקבל את ההצעה ששר האוצר, על פי החלטה ועדת הכספים, ושאי להחייב על כל האוצרות הקשורות בדבר הזה, והאוצר ישמול להשיג את הסכומים הדרושים במקורות אחרים.

לדעתי צריך להביא במני הענסת הרעומה קשה על

"הרעה". אין מרגישים את "הרעה", היא אינה קשה אמילו את המיניסטר.

הרעומה זו צריכה להגיע אל כל אשה סתברה "הרעה". אני סבור שהתיחה

הקולטת לרפואה אינה מצדיקה את המעטת הגשת עזרה לחולה.

אני מציע ששר האוצר לא יעמוד על דרישתו שהעיריות

פונדרנה על הגדלה של 500 ל"י, כי זה מוריד את השיעור אצלן. אני מקבל את

ההצעה להגדיל את החסלום מ- $\frac{1}{2}$ לירה ל-75 גרוש ליום.

בעקבות הצעתו של ד"ר בדר, אני מציע שיעשה

מה שעשה האלב האדום: הגדלה לצרכי בריאות. האיש פונדן את הכסף זוכה

או מפסיד.

אני מסכים שניתן יסוייכות לממשלה לעשות את

הצקדים הדחומים לפתיחה 1000 מטוח נוספות.

אני מציע שנחזיל מיד ב-200 מטוח.

שר האוצר א. סגל

אחה חתנו יסוייכות לממשלה להגדיל בערך ב-1000

מטה, שזה ב-200 באמצעות העיריות וקופות-החולים. יש להיכנס בדיון על הוצאת

העיריות הרפואי.

מספר המטוח שנקיים בעת פתוח רק עם רבע הבקייחה.

היו"ר ד"ר א. הונג

לכן אין לדאוג את המספר 1000 במספר סופי.

לפני שאעבור לסעיף בסדר, אני רוצה לדבר על

שר האוצר א. סגל

הסוים בענגליה, כידן שהבטחתי לספר לוועדה על

כל שינוי שיבוא. המצב קשה מאוד. אנהנו דרשנו שיעמידו לרשותנו סכומי

הקודמים $\frac{1}{2}$ מיליון ל"י לחודש. הם מוכנים להעמיד לרשותנו סכום של בערך

$\frac{1}{2}$ מיליון ל"י לחודש. 400.000 בערך מכספי הקודמים, הסכום נוסף הם מוכנים

לחה הקדמה על האקטורים שלנו, כך שנוכל לקבל באחד קרוב ל-600.000.

הם מקפידים הנאי שנוצית את הכסף רק בסכומים אישור הסטוליוג. אנו דרשנו שנוכל לקנות גם באותן המוצרים שיש להן הסכום עם אנגליה כגון צרפת, איטליה ועוד, אולם הם מסרבים. הם רוצים שנהוויר לקודם של 4 יולר הליר. הם מכריחו את צרפת ואיטליה, וזו הייתה פגיעה קשה שם. אנו ספרנו להם הודעה שאנו יודעים שמוכרתים להגיע לאיזה שהוא שקר אחד, אולם מתוך נימוקים שלא צייננו אותם בעת אנו רוצים לשלם לפחות את השאלה הזאת עד ה-31 בדצמבר 1949. מתוך נימוקים הכסיסיים הפסקנו לחת רשיונות לסחר לאנגליה. אנו רוצים לביים לעזרתנו את האבסורדטרים האנגלים.

הי"ד ד.צ. מנסה

לגבי הכתמים שהזכרתי בקשר להפסקת מתן רשיונות לסחר, האם לא מוטב שנמסיק את המו"ם ונודיע ברבים שאנגליה טמחה את הרגל ואינה מוכנה לשלם את הסכומים שהיא חייבת לנו? לדעתי זו תהיה העמולה הזקנה שהיא צבורי על אנגליה. עוד הערה, שמיננה בעצם הצעה. האם לא בדאי להוריד את הלירה ל-15 דולר ולא לעלות ל-4 יולר על ידי זה שנוריד את הלירה ל-16 סילינג, נחן אפשרות לקיים את האנגלי לבוא לארץ ביהוד קלות, אם כי זה יגרום ליוקר מסויימים של המהירים.

א. בן-אליעזר

השאלה הזאת היא רצינית, כי זה לא רק עניין של כסף. אין ספק שאנגליה לא גסרה את השבונה אחנו. והיא מחפשת אפשרות ודרך ללחץ נוסף. היא רוצה לקשר אותנו לשוק שלה בלבד על ידי כך שהקמיד את הקודם כמו שהיא רוצה. אני מציע שטרם שתיספר כל הצעה שהיא, יבואו לידי החלטת שוערת הכתמים הדע על כך למסרע.

ב. גמליני

השאלה הזאת מסובבת ואין אנו יכולים לפתור אותה דרך אגב. אני רוצה להגיד למר פוקס שהעמולה שהוא מציע על ידי כך שנמסיק את המו"ם לא תקיור בהרבה, כי הודיטה שלנו היא דרישה יוצאת מן הכלל, ולעומת התשבונות שהם קושים עם ארצות אחרות חרי מה שקבלנו הוא טוב. אסור לנו לאקשות על המו"ם, כי הכסף, הסטוליוג הזה שנקבל דרוש מאד לפי דעתי לצנין המסק שלנו.

ד. י. ברוך

כל הבעייה הזאת תלויה במדיניות המטבע של הממשלה. אולי תהיה גם אפשרות אחרת אם תהיה אפשרות בעיקר זה היה טוב לו היינו מוצאים זמן לריון כללי על בעייה המטבע במדינות. אני חושב שדרישה בריטניה בירושלם אמצום העצמאות במדיניות המטבע

א. תולדות

אינני יכול לקבל את הצעתו של סר בן-אל עזר.

הודעתו שאם יבוא שינוי מדינאי-ממלכתי בעניין

המטבע, נביא את זה חנה. אולם הממשלה אינה יכולה להתחייב לא לעשות שום

צעד לפני שהיא הביאה לוועדה. בדרך כלל קבלו ארצות אחרות אחוזים יותר

קטנים מסה שאנו מקבל (הונג, במובן, מעבר-היבדן).

עם תולדות הגענו לידי הסכם סופי. ההסכם עצמו

איננו בידי אך הוא בנוי על סך הסכמים אחרים שהתמנו עם כמה ארצות.

אנו עוסקים בסכום ידוע של כסף. אנשים הרוצים להשקיע מחזורים או כספים

כאן יכולים לעשות זאת. אנו נשלם להם במטבע זקא. אנו נשלם להם בעד

האימפורט חלק ביבוא סחורן, וחלק במדפסור של חוץ מהארץ הזאת.

אנו צריכים למצוא זמן לשיחה על המטבע.

ב. נוסחה

ועדה המשנה להקבעה מסעיק לסעיק עברה על חומר

רב, ובוצעו להביא את זאת במני הועדה.

היו"ר ד.צ. גונת

יש לערוך רשימה ולהגיש לוועדה לעיון.

בקשר לוועדה המשנה החקציבית, הועדה החתילה

לעבוד. עדיין אין לה חקציבים סוכנים.

אני מציע שוועדה חכמים תדאג לפניה שחידון

בהקציב השנהי מהעבד ממני שישנה כמה מסודים שלא הגישו עדיין את ההצעות

החקציביות שלהם לאוצר ולוועדות המסמלות בזה. אני מציע שהחודקה החולק

לכל המסודים.

היו"ר ד.א. גונת

אנו קוברים לסעיק של העברה חוץ לארץ, ועירוד

השקעות בארץ.

שר האוצר א. תולדות

אנו רוצים לחת, ולמקשה נוחנים את רוב החקלות

להשקעות על ידי אנשים בארץ או מחוץ-לארץ.

אנו רוצים שזה יהיה בצורה של הקצות כלליות במלון, ובחלקן יהיה נתון

למסכות האוצר לדון על כל פרט ופרט, כי לא תמיד יש לחת את אוחן החקלות.

באו אלי אנשים שונים מאמריקא ושאלו אותי שאלוה בקשר להקלות למפעלים

שונים, אם כוונת המסקיע היא לפתוח עוד בית מסחר, בלי כל חידוש, אי

סוכן לתחם הקלות. אנו מוכנים לעזור להעשיה, בנין או טרנספורט. החקלות שאנו נותנים הן שונות. אם תנודן הוא במקום הברה, ביהוד כאשר החברה מסקיעה הון ניכר אנו מקלים בקשר למס רישום הטברה. אנו מקבלים את דמי הרישום סחוך חרות, ומחלקים אותם למספר שנים, כי למעשים דמי הרישום מביעים לפכוס ניכר. הדבר השני שבו אנו מקלים הוא מס העבודה קרקע. הדבר השלישי הוא שאנו משחררים את כל המכונות (והדחבנו את המושג "מכונות" לכל בלי עבודה שמעבירים, ולמעשה לכל חומר גלמי) ממכס. אנו מנצלים את יפוי הכוח שניתן לאוצר לשחרר, ואנו רק מודיעים לכנסת, ואם אין מקדמים אנו מפרטים את זאת. עד עתה לא בא שום עבוע.

דבר רביעי. שבקשר אליו עלינו לפנות לכנסת. הוא

שחרור הבנינים החדשים ממש וורקו לחקופה של חמש שנים.

הקלה חמשה היא הבטחה אמורטיזציה יותר גדולה.

הסכמנו בשתי השנים הראשונות ל-20%, ושתי השנים הבאות ל-15% בכל שנה, כך שהמכונות מכפות את עצמן במשך שבע שנים. בקשר לבנינים לא הגענו לקביעה האחרונה. אנו מבטיחים שנאחו בכל האמצעים כדי שלא יהיה חשלוט כפול של מס הכנסה. זה חל כמובן רק על אנשי הון-אדון. יש מקומות שנרויה מזה, וישנם מקומות שנמסיד. מאותן הארצות ששם משחררים ישלמו לנו. אולם אם ישנם מקומות ששם לא משחררים, אין אנו לוקחים במעט השנייה. יכול להיות שבשנה הראשונה נגדיל את האמורטיזציה עוד יותר. למעשה החלטנו לשחרר את הבנינים המוכנים להעשיה בדיוק כמו שאנו משחררים את ה"פרי-פבריקייטד האונס".

שאלה הבניה נעשתה לשאלה מברעה. את המכונות קונים

על ידי רוב בחו"ל. השאלה היא אם יוכלו לעמוד בהתחזות או לא. בנינים גדולים להעשיה דורשים הון עצום, וזה כבר קובע את האפשרות של חונסביליות. יש הדורשים סמני שאקסיד לחם בנינים שאקראא להכירה. הם רוצים זאת רק לחקופה מסויימת. לכמה מפעלים רציניים אני חושב לעזור בזם. בירוצלים נבנה מפעלים קטנים, ונתחיל בבנין בתי העשיה להטברה. בקשה שהועדה תסא זמן לדון על בנייה הקרקע לבנינים אלה. לעת עתהאנו מחבירים קרקע, ואנו חולכים לפי תהינציה של הקרן הקיימת לישראל. אני רק קובע שיש זמן לתוכה כל חמש שנים. אנו מסידים למעשה לכל מפעל קרקע לבניה, אם הוא לא עומד על כך שהמקום יהיה מרכזי עירוני. אקראא את החברה זו היא לא רק עבוד בתי הרושה, אלא גם עבוד בתי מלון, שאנחנו מקונינים לחסוך בבנייהם.

אעבור לדבר האחרון, שחל על השקעה או הלוואה בחו"ל.

קבענו שבנוגע להשקעה בחו"ל, אם בעל ההשקעה נשאר בחו"ל, אנו מוכנים להעביר רווח עד אחוז ידוע, 5-7% מההשקעה בוולומה וזה, חיה לנו מקרה של השקעה שהיחה חצי בוולומה וזה וחצי בכסף ארצישראלי. אנו לוקחים בחשבון רק את הכסף בחו"ל. אם זאת הלוואה, אנו מרשים רביה ואסורס יוציא עד 10% ביהוד. זאת א מרה שהלוואה צריכה להינתן ל-15 שנה ב-5%. זה נוגע גם בשאלות בנין מסכנחאיות. בשטח זה כמעט בכל המקרים תגענו לידי הסכס.

בענין הקורס, הם דורשים שאחן ערבוה בעד הקורס. לזה

אני מסרב. אני מבטיח רק את אותו הקורס שיהיה קיים. אם ההלוואה היא לגופים צבוריים, לממשלה או לעירייה, גופים צבוריים אלה יקבלו בדולרים וישלמו בדולרים. אינני רואה כל אפשרות להתחייב להתזיד לסי הקורס הקיים בעת. כח זאת החיה התחייבות ללא סוף ואין אפשרות להבדיל בין דבר לדבר. זה מסחיד מספר גדול של אנשים.

בנוגע לככסי דלא גיירי, אני מוכן לשקול כל שינוי

בוולומה, כי עם חורדס הוולומה עולה ערך הכסף.

עומדה השאלה איך להעביר את הכסף. עד כעת מצאנו שפה

מסוהפה עם האינבסטורים ארציניים, והם חושבים שאנחנו צורקים.

ישנה עוד שאלה חשובה, והיא אם הכנסה למוסחים.

מוסחים אלה משלמים סך הכנסה באמריקה באחוז של כ-35 מסאה. מה הם יצטרכו לשלם 75%, והם אינם מפכים לבוא. השאלה הזאת אינה מעשית דוקא, כי יש מספר מצומצם של מוסחים. אולם אינני יודע אם יהיה זה צורך לשחרר אנשים מן החוץ מסך החכנסה בזמן שאנשים בארץ צריכים לשלם.

שאלה חשובה היא איך להעביר את הכסף. באחד אנשים

אצף מעבירים את השאגהאאאא בסטם לארץ הוא מאבד את ערכו. לכן הם מנסים להעביר מתורות. יש כאלה שפוחחים שרודים מקבילים עם אנשים בחו"ל.

השבוע הוצאתן פקודתשחיירים אינם יכולים לקנות

כרטיסי נסיעה בתורות לא ישראליות בלירות, כי-אם בדולרים. עשייה זאת מכיון שחיירים רבים קנו כרטיסי נסיעה בלירות וחרויתו על זה 25%.

החלטנו לא לתת למוסדות צבוריים להעביר כסף במתורה,

אלא אם זה הולך עבור קליטת עולים. גם לשמוש עצמי אנו מרשים. אחרת חייבים לתת את הכסף לממשלה, ולקבל אותו בסנה.

בקשר לחסרי גלם, בוצעוני לשאול מה מידת הבטחון שיש
לקדם שהוא יקבל ושיוון, אדם מביא את כספו, ומשקיע את החומר. הוא ממשיך
יכולה להיות אחריות על כל העסקו אנו סוכנינים גם בהון וגם בתעסקות.
אם לא יהיה זה רווח של סכום, דה"ה יבול להיות רווח של העסקות.
הם החקלות שהממשלה מוכנה לתת לבנינים הן רק לעולים
או גם לישוב אשר גם בו מורגש מחסור גדול מאד. אני מציע שכל מי שבונה
בארץ בנין חדש שגורם להרחבת השיכון, יהיה מסור מסכים.

א. אליעזר יש להביא הצעה חוק, ויש לדעת לא רק מהי הצעת החוק.
אלא מי יהיה המוציא לפועל. ביחס לזה שאין אוטוריטי
לכל דבר ודבר, וכל א"קומפלימנט" (התחרות) נשאר בידי איש אחד או שניים.
גיפי הסנדט תיחה מלחמה קשה בין האוצר ובין המחלקה לעידוד ופיחות.
היה מלחמה להפריד בין מבט ומסחר והעשייה לחוד, רצוי שגם היום יעמוד
שר המסחר והעסקיה במחלוקת עם שר האוצר, מחלקת מסחר והעסקיה צריכה לקלום
למעלה מ-70-75 מהעליות, ויש לדאוג לה.
יש לעשות הקנות מסורטות בקשר לאותן העסקיות
המקבלות את החקלות. יש לסדר רשימה, החקלות שהיינה חלויות בזה שהמפעל
יקום בארץ. אין לחקשות על חון הבא מחו"ל, אדם בא עם חון, ארדבא וארדבא.
אילו היינו יכולים להכריז, כמו בשו"צריה שאדם יכול להכניס ולהוציא
כסף לארץ באופן חפשי, תיינו מופכים לארץ העשירה ביותר במזרח התיכון.
אסור לנו לפתור מפני הבריחה.

יש לחסל את חלקו באסריקה, יש למרסם שנוחניט הקלות,
בכדי למשוך את החון. לא נפסיד גם אם לא נקבל את ה-50% מהסכום הצורה.
נניח שיבוא עם כסו של "סילימס" ויטמק לך ניד, הוא הוסך לך עבודה.
אינך צריך לקנות את הנייר במקומות אחרים. אסור לנו לעכב אותם.

הממשלה הסנדטורית פטרה את כל חסרי הגלם ממכס במשך
שנאם אחדות, החל מ-1925. מדוע לא נקל על "עמידר" ועל כל יתר הבונים
בצורה כזאת, אקח לדוגמא מלם, מדוע צריך המלם לעלות כל כך הרבה.
בנוגע לשקר החליטין יש לקבוע את שעור החליטין

המוציא חון
לאדם/בריך באוחו שער שבו חון מכניס.

אני מרשה לעצמי להאציא לוועדה המסכים ולשר האוצר
הצעה בכתב על כל השאלה הזאת של עידוד העסקיה.

ב. רמברג אני מבין ששר האוצר יביא הצעה חוק כדי לדון עליה.
הייתה להמשיך החון המסור למוציא החקלות היתה לא

תעודתה את החון. אני סבור שיש לתת הקלות לחון יחודי שיבנים אמצעים כספיים מחוץ לארץ להעשיה, לבנין, לשיכון ולתקלואם בגבול כזה (תבטא במכס ובמסים. צריך לתת את זה עם הגבלת חירות, עם בקורת וסיקור על השימוש בחשקת החון למספר שנים, לגבי אסטרטגיות ואי סוכן להחפשו: צריך בשל עד תפי שנים ארוכות להחזיר סכום הנכסה ומססים אחרים חון יחודי חדש, אולם שוב פעם עם הגבלת חירות, יש להחזיר חפרי גלם ממכס. יש לעודד חון המושקע במפעלים קואופרטיביים. אני מסכים שיהיה אותו סיקור על בעלי העשיה פרטיים ועל קואופרטיבים. אני סוכה ליום שילאמו את החעשיה.

א. בן-אריה אני מצטרף להצעתו של חבר הנכסה רמסור שיהיה מחוק סיקור על חירותים. הייתי מציע ששר האוצר יביא את אותן התצעות אשר הוא יכול לחוציא לפועל בלי חוק באמצעות בכרי שנוכל ללמוד אוחן. אני מבקש שתוקרר השומה לב לא רק להעשיה אלא גם לאקטורים. הייתי רוצה לדעת אם ישנה אוראה שכל הפנועה, הסודות הצבוריים והמפלגות שיש להן כסף במטבע זר חייבים לתת אותו לממשלה. אם קיים חוק כזה הייתי רוצה שהוא יפורסם. (אם א. בן-אריה תוראה כ,אח כלפי מוסדות).

ייתכן שיש בעלי חון גדולים אפשר לבוא לידי סדורים. אולם רוב האנשים הקולים מאמריקא הם בעלי חון קטנים המביאים את כל חונם ארצה. הם מביאים את הכסף בחתורות, כי כסף זה הוא כל חונם והם אינם רוצים להמסיד. צריך למצא את המוצא, איך לאפשר לאנשים אלה לעלות ארצה בלי להמסיד את כספם.

אני רוצה שצרון על כך שנית, לפני ששר האוצר יחליט. חנני' דגל מנסה לנו נמסיק כעת, ונמשיך את הדיבור בישיבה הבאה. אבקש ששר האוצר יביא לישיבה הבאה הצהרה, לאו דוקא חוק, שאפשר יהיה להגיש לכנסת.

אבקש את הסוכיר שהוא, יחד עם אנשי משרד האוצר ננסה לתת ניסוח חדש לתת שנקבע בזמנו על ידי ועדה הכספית הקודמת. חלו שינויים דגל את זה בכחב.

הישיבה ננעלה בשעה 15.30.